

SV

SV

SV

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 22.2.2011
KOM(2011) 77 slutlig

2008/0028 (COD)

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN
TILL EUROPAPARLAMENTET**

enligt artikel 294.6 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

om

**rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagande av Europaparlamentets och
rådets förordning om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna**

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET

enligt artikel 294.6 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

om

rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagande av Europaparlamentets och rådets förordning om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna

1. BAKGRUND

Överlämnande av förslaget till Europaparlamentet och rådet (dokument KOM(2008) 40 slutlig – 2008/0028(COD)):	1 februari 2008
Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande:	18 september 2008
Europaparlamentets yttrande vid första behandlingen:	16 juni 2010
Överlämnande av det ändrade förslaget:	[*]
Politisk överenskommelse:	7 december 2010
Antagande av rådets ståndpunkt:	21 februari 2011

- * Med hänsyn till utvecklingen i rådet efter Europaparlamentets första behandling utarbetade kommissionen inget ändrat förslag utan lämnade synpunkter på parlamentets ändringar i sitt meddelande om uppföljningen av de yttranden och resolutioner som parlamentet antog under sammanträdesperioden i juni 2010 (*Commission Communication on the action taken on opinions and resolutions adopted by Parliament at the June 2010 part-session*, dokument **SP(2010) 6136**), som översändes till Europaparlamentet den 29 september 2010.

2. SYFTE MED KOMMISSIONENS FÖRSLAG

I förslaget konsolideras och uppdateras två viktiga områden inom märkningslagstiftningen, nämligen allmän livsmedelsmärkning och näringsdeklaration, som omfattas av direktiven 2000/13/EG¹ respektive 90/496/EEG². I förslaget omarbetas dessutom sex andra direktiv om märkning av vissa kategorier av livsmedel. Syftet med förslaget är att

---

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG av den 20 mars 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel (EGT L 109, 6.5.2000, s. 29).

² Rådets direktiv 90/496/EEG av den 24 september 1990 om näringsvärdesdeklaration för livsmedel (EGT L 276, 6.10.1990, s. 40).

- förenkla lagstiftningen om livsmedelsmärkning genom att skapa ett enda instrument med principer och bestämmelser för övergripande märkningskrav för allmän märkning och näringsdeklaration,
- inkludera särskilda bestämmelser om ansvaret längs livsmedelskedjan för att livsmedelsinformation finns och är korrekt,
- fastställa mätbara kriterier för vissa aspekter av livsmedelsmärkningens läsbarhet,
- förtydliga bestämmelserna om märkning med ursprungsland eller härkomstort,
- införa obligatorisk näringsdeklaration i det huvudsakliga synfältet för de flesta bearbetade livsmedel,
- upprätta en styrmodell för vissa aspekter av frivillig livsmedelsmärkning genom godkännande av medlemsstaterna.

3. KOMMENTARER TILL RÅDETS STÅNDPUNKT

3.1. Allmänna kommentarer

Europaparlamentet antog sin ståndpunkt vid första behandlingen den 16 juni 2010. Kommissionen godtog helt, delvis eller i princip 113 av de 247 ändringarna vid första behandlingen, eftersom den ansåg att de förtydligade eller förbättrade kommissionens förslag och var förenliga med förslaget allmänna syfte.

Rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 21 februari 2011 uppfyller på det stora hela målen i kommissionens ursprungliga förslag, men avviker från förslaget på några punkter. För att låta lagstiftningsprocessen gå vidare motsatte sig kommissionen inte den politiska överenskommelsen om texten. I den bifogade förklaringen uppgav dock kommissionen för rådet att de parlamentsändringar som kommissionen meddelat att den kunde godta inte ingår i ordförandeskapets text, särskilt kravet på vissa näringsuppgifter på förpackningens framsida.

3.2. Ändringar av Europaparlamentet som kommissionen godtagit och som införlivats helt, delvis eller i princip i rådets ståndpunkt vid första behandlingen

Ursprungsmärkning: I parlamentets ståndpunkt vid första behandlingen föreslogs obligatorisk ursprungsmärkning för kött, fjäderfä, mejeriprodukter, färsk frukt och färska grönsaker, övriga produkter med en enda ingrediens samt kött och fisk när de används som ingredienser i bearbetade livsmedel (ändring 101). Lagstiftning om obligatorisk märkning finns redan för frukt och grönsaker, nötkött, vin, olivolja och importerade fjäderfän, och kommissionen har nyligen lagt fram ett förslag³ som syftar till att skapa en rättslig grund för eventuell obligatorisk märkning med produktionsplats för alla jordbrukssektorer, efter konsekvensanalyser. I sitt meddelande om parlamentets yttrande godtog kommissionen delvis och efter omformulering parlamentets ändring om utökning av den obligatoriska

---

³ KOM(2010) 738.

ursprungsmärkningen när det gäller primära baslivsmedel som inte genomgått någon betydande bearbetning och som i allmänhet anses vara produkter med en enda ingrediens, förutsatt att delegerade åtgärder träder i kraft på grundval av konsekvensanalyser. Kommissionen meddelade också att för att ta hänsyn till konsumenternas förväntningar och de praktiska begränsningarna i fråga om vissa livsmedel bör tillämpningen av obligatorisk ursprungsmärkning göras avhängig av ikraftträdandet av delegerade åtgärder som bygger på konsekvensanalyser, där det i synnerhet fastställs hur informationen om livsmedlets ursprung ska formuleras, för alla livsmedel eller för vissa kategorier av livsmedel.

I rådets ståndpunkt vid första behandlingen föreskrivs obligatorisk ursprungsmärkning för obearbetat kött av svin (griskött), får, get och fjäderfä, förutsatt att tillämpningsföreskrifter antas inom två år efter förordningens ikraftträdande. Rådet föreslår också att kommissionen inom tre år efter förordningens ikraftträdande ska lägga fram en rapport för parlamentet och rådet om den obligatoriska ursprungsmärkningen för mjölk, mjölk som ingår som ingrediens i mejeriprodukter, kött som används som ingrediens, obearbetade livsmedel, livsmedel med en enda ingrediens samt ingredienser som utgör mer än 50 % av ett livsmedel. Kommissionen kan godta obligatorisk märkning för gris-, fjäderfä-, får- och getkött. Med hänsyn till fördraget om Europeiska unionens funktionssätt anser kommissionen dock att detta krav bör tillämpas genom delegerade akter, med tanke på att aspekter med lagstiftningskaraktär berörs (t.ex. fastställande av den lämpliga geografiska nivån). De delegerade akterna bör antas inom ramen för specifika unionsbestämmelser för sektorerna för gris-, får-, get- och fjäderfäkött. Lagstiftningstexten bör ändras i enlighet med detta, med hänsyn till fördraget. I tillämpningsbestämmelserna för detta krav bör man särskilt beakta behovet av att undvika att ålägga livsmedelsföretagarna och tillsynsmyndigheterna en onödig och orimlig administrativ börda. Detta bör i sin tur säkerställa en balans mellan att ge konsumenterna värdefull information och att undvika att sådana bestämmelser undergräver konkurrenskraften, stör handeln eller medför orimliga kostnader för näringslivet och konsumenterna. Kommissionen anser att rådets förslag om en rapport om utvidgningen av ursprungsmärkningen till andra livsmedel innebär ett erkännande av parlamentets önskan om obligatorisk ursprungsmärkning för andra livsmedel, men gör det möjligt att ta hänsyn till konsumenternas förväntningar och de praktiska begränsningarna i fråga om vissa livsmedel, såsom kommissionen angav i sitt svar till parlamentet, och är förenligt med tillvägagångssättet i förslaget om ändring av förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller ursprungsmärkning (KOM(2010) 738). Här anser kommissionen att principen är godtagbar men att texten kan behövas omarbetas juridiskt.

Imitations-/ersättningslivsmedel: Kommissionen kunde delvis godta parlamentets ändring 78 om ett uttryckligt förbud mot vilseledande metoder när det gäller ”imitationslivsmedel”. Rådets linje vid första behandlingen att stärka de allmänna bestämmelserna om vilseledande presentation stämmer överens med kommissionens ståndpunkt beträffande parlamentets ändringar och kan godtas. I en anda av kompromissberedskap kan kommissionen godta rådets ståndpunkt att i bilagan införa ett krav på att beståndsdelar eller ingredienser som ersätter dem som konsumenten förväntar sig normalt ska användas eller ingå naturligt ska anges tydligt på etiketten (inte enbart i ingrediensförteckningen). Kommissionen kan dock inte godta att livsmedlets eller ingrediensens beteckning ska anges, t.ex. ”ostersättning”.

”skinkersättning”, ”ostimitation” eller skinkimitation”, såsom föreslås i parlamentets ändring 230.

Märkning av nanoingredienser: Kommissionen godtog i princip parlamentets ståndpunkt att ingredienser från nanoteknik ska märkas som sådana (ändring 130). Kommissionen kan godta rådets förslag att införa en korshänvisning till definitionen av *konstruerade nanomaterial* och kravet på att förekomsten av sådana ingredienser ska anges i ingrediensförteckningen. Rådets ståndpunkt stämmer överens med diskussionerna om ändring av förordning (EG) nr 258/97 om nya livsmedel och nya livsmedelsingredienser.

Krav på obligatorisk information för livsmedel som inte är färdigförpackade: Parlamentets ståndpunkt vid första behandlingen var att livsmedel som inte är färdigförpackade inte ska omfattas av förordningen (ändring 30). I parlamentets ståndpunkt beträffande de nationella åtgärderna för livsmedel som inte är färdigförpackade (ändring 184) godtas dock principen om att ange förekomsten av ingredienser som innehåller ämnen som kan orsaka allergi eller intolerans (allergiframkallande ingredienser). Rådet har också godtagit principen om att ange allergiframkallande ingredienser i livsmedel som inte är färdigförpackade.

I såväl parlamentets som rådets ståndpunkt vid första behandlingen vill man ändra principen bakom angivandet av obligatorisk information (utöver information om allergener) för livsmedel som inte är färdigförpackade. Kommissionens ursprungliga förslag stämmer överens med det gällande regelverket, där det i princip föreskrivs obligatorisk livsmedelsinformation för alla livsmedel som omfattas av lagstiftningen. När det gäller livsmedel som inte är färdigförpackade kan dock medlemsstaterna besluta att vissa uppgifter inte alltid behöver finnas tillgängliga, förutsatt att konsumenterna får tillräcklig information. I såväl parlamentets (ändring 184) som rådets ståndpunkt vänder man på principen i kommissionens förslag, och medlemsstaterna får möjlighet att kräva att de obligatoriska uppgifterna enligt förordningen anges, utöver information om allergener. Denna föreslagna ändring kan godtas, eftersom ändringen av regleringsformen till en förordning skulle innebära att om en medlemsstat inte antar bestämmelser måste livsmedelsföretagarna ange alla obligatoriska uppgifter, inte bara information om allergener.

Livsmedelsföretagarnas skyldigheter: Rådets ståndpunkt beträffande livsmedelsföretagarnas skyldigheter (artikel 8 i kommissionens ursprungliga förslag) stämmer överens med principerna i kommissionens förslag. I parlamentets ståndpunkt vid första behandlingen (ändringarna 84, 86, 88, 89 och 326) anpassades kommissionens förslag till förordning (EG) nr 767/2009 om saluföring och märkning av foder. Kommissionen hade godtagit parlamentets ändringar. Med tanke på frågans känslighet och den heta debatten i rådet kan kommissionen dock i en anda av kompromissberedskap godta rådets ståndpunkt vid första behandlingen.

3.3. **Ändringar av Europaparlamentet som kommissionen avvisat men som införlivats helt, delvis eller i princip i rådets ståndpunkt vid första behandlingen**

Nationella system: I parlamentets ståndpunkt vid första behandlingen ströks kapitel VII om utarbetande av nationella system (ändring 301). I rådets ståndpunkt föreslås samma ändring. Kommissionen beklagar att varken parlamentet eller rådet

delar kommissionens vision om en ram för utbyte av bästa praxis för frivilliga märkningssystem.

Kommissionen avvisade parlamentets ändringar (155, 156, 298 och 299) vid första behandlingen där kriterierna för andra uttrycksformer för näringsinformation ändrades och kombinerades med kriterierna för grafiska presentationsformer. Rådet har också föreslagit att kombinera kriterierna för andra frivilliga uttrycksformer och presentationsformer för näringsinformation (nedan kallade *ytterligare frivilliga system*). I rådets ståndpunkt införs dessutom bestämmelser som ger medlemsstaterna möjlighet att främja specifika ytterligare frivilliga system på sitt territorium och ålägger medlemsstaterna att säkerställa lämplig kontroll av sådana system på sin marknad. Dessutom anges att kommissionen kan underlätta utbytet av information om och bästa praxis för ytterligare frivilliga system. I rådets ståndpunkt förpliktas kommissionen att anta tillämpningsbestämmelser för kriterierna i artikel 34 och att inom fem år efter det att artikeln börjat tillämpas förelägga parlamentet och rådet en rapport om användningen av ytterligare frivilliga system, deras effekter och huruvida de bör harmoniseras. Kommissionen anser att det tillvägagångssätt som rådet föreslår kan utgöra en grund för att i framtiden se över de ytterligare frivilliga systemen för näringsdeklaration, och den kan godta rådets förslag.

Näringsinformation: När det gäller näringsdeklaration avvisade kommissionen parlamentets ståndpunkt att utöka förteckningen över obligatoriska näringsämnen (ändring 144). Rådets ståndpunkt vid första behandlingen är att den obligatoriska deklARATIONEN bör utvidgas till att omfatta protein. Kommissionen bekymrar sig för merkostnaderna för de ekonomiska aktörerna, särskilt små och medelstora företag, och skulle föredra en kort förteckning över obligatoriska uppgifter. Med tanke på att både parlamentet och rådet har föreslagit att införa protein, det enda makronäringsämne som inte omfattades av kommissionens förslag, kan detta dock godtas.

Näringsinformation per portion: I kommissionens förslag infördes möjligheten att näringsinformation på vissa villkor skulle kunna anges enbart per portion. I såväl parlamentets (ändring 313) som rådets ståndpunkt har denna möjlighet strukits. Rådet kräver att näringsinformationen alltid ska anges per 100 g eller 100 ml, medan informationen per portion är kompletterande och frivillig. Parlamentet föreslår däremot att informationen alltid ska anges per 100 g eller 100 ml och per portion. Kommissionen anser att parlamentets förslag inte är godtagbart, eftersom det skulle innebära en ökad börda för näringslivet. När det gäller rådets ståndpunkt kan kommissionen godta att angivande av näringsinformation på samma sätt gör det lättare för konsumenterna att jämföra olika livsmedels näringsammansättning.

3.4. Ändringar av Europaparlamentet som kommissionen godtagit utan omformulering eller efter omformulering men som inte införlivats i rådets ståndpunkt vid första behandlingen

Kommissionen godtog i princip ett antal ändringar i parlamentets ståndpunkt vid första behandlingen, varav vissa var av redaktionell art. De frågor där parlamentets och rådets ståndpunkter vid första behandlingen tydligt skiljer sig åt behandlas närmare nedan. Dessutom behandlas vissa sakändringar i parlamentets ståndpunkt som innebär nya bestämmelser och som i princip godtagits av kommissionen, men som inte tagits med i rådets ståndpunkt vid första behandlingen.

Näringsdeklaration i det huvudsakliga synfältet (förpackningens framsida): I sitt meddelande om parlamentets ståndpunkt gav kommissionen sitt samtycke till obligatorisk näringsdeklaration på förpackningens framsida för fem näringskomponenter (energi, fett, mättat fett, socker och salt) (ändring 313). Kommissionen godtog också i princip parlamentets ändring 162 om klargörande av tillämpningen av kraven beträffande märkning på förpackningens framsida på livsmedel som omfattas av direktiv 2009/39/EG om livsmedel för särskilda näringsändamål. I sin förklaring (se bilagan) beklagar kommissionen uttryckligen rådets ståndpunkt att stryka kravet på att vissa näringsuppgifter ska anges på förpackningens framsida. I denna fråga anser kommissionen fortfarande att märkning på förpackningens framsida skulle göra det möjligt för konsumenterna att enkelt se näringsinformationen när de köper livsmedel. Kommissionen förbehåller sig därför rätten att stödja parlamentets ståndpunkt att fem näringskomponenter ska anges på förpackningens framsida.

Livsmedelsföretagarens namn: Enligt parlamentets ståndpunkt (ändring 100) skulle det krävas inte bara namn på och adress till den livsmedelsföretagare i vars namn eller firmanamn produkten saluförs, utan även namn, firmanamn eller varumärke för tillverkaren av själva livsmedlet. Kommissionen godtog parlamentets ändring. Rådets ståndpunkt är dock att livsmedelsföretagarens namn ska vara namnet på den som är ansvarig för märkningen, dvs. den företagare i vars namn eller firmanamn livsmedlet saluförs eller, om företagaren inte är etablerad i EU, importören till EU-marknaden. Kommissionen fortsätter att stödja syftet med parlamentets ståndpunkt, eftersom den skulle ge konsumenten insyn i vem som tillverkat produkten.

Minsta hållbarhetstid: Kommissionen godtog parlamentets ståndpunkt (ändring 61) beträffande behovet av att tydliggöra skillnaden mellan ”sista förbrukningsdag” och ”bästföredatum”. En nyligen genomförd studie under kommissionens ledning⁴ visade att slöseri med livsmedel genererar en mycket stor mängd avfall, i genomsnitt ca 76 kg per person och år på hushållsnivå, varav 60 % skulle kunna undvikas. En del av det slöseri som skulle kunna undvikas beror på dålig kunskap om systemet för datummärkning.

Förordningens tillämpningsområde: Parlamentet föreslog (ändring 39) att förordningen inte ska gälla för storhushållstjänster som utförs av trafik- eller transportföretag, t.ex. på flyg och tåg, på sträckor som inte helt ligger inom EU. Kommissionen anser att det finns anledning att ytterligare undersöka hur förordningen bör tillämpas på storhushållstjänster som utförs av trafik- eller transportföretag.

I samma ändring föreslog parlamentet också att i förordningens artikeldel införa en bestämmelse som återspeglar skäl 15 i kommissionens förslag, dvs. att viss verksamhet inte omfattas av förordningen. I detta fall noterar kommissionen att rådet noga övervägde denna fråga och beslutade att inte införa en sådan bestämmelse i artikeldelen. Skälet i fråga ger vägledning om förordningens avsedda tillämpningsområde, så kommissionen motsatte sig inte rådets ståndpunkt vid första behandlingen på denna punkt.

---

⁴ <http://ec.europa.eu/environment/eussd/reports.htm>

Definition av ingrediens: Kommissionens ursprungliga förslag omfattade en förenkling av definitionen av *ingrediens* jämfört med den gällande lagstiftningen. Man har därefter konstaterat att kommissionens föreslagna förenkling påverkar tillämpningen av andra rättsakter där det hänvisas till ingrediens enligt definitionen i det allmänna märkningsdirektivet (2000/13/EG). Kommissionen anser därför att definitionen av ingrediens i direktiv 2000/13/EG, anpassad med hänsyn till parlamentets ändring 49, bör ersätta kommissionens ursprungliga förslag. Denna förändring skulle påverka formuleringen av vissa andra artiklar.

Märkning av kött som består av sammansatta köttstycken: Parlamentet föreslog i ändringarna 276 och 293 att när ett livsmedel är kött som består av sammansatta köttstycken ska detta anges på förpackningens framsida eller åtfölja namnet på livsmedlet. Kommissionen anser att detta förslag skulle se till att konsumenterna informeras om de särskilda egenskaperna hos det livsmedel som de köper. Kommissionen godtar i princip syftet med ändringarna, men anser att bestämmelsens lydelse måste ses över.

Märkning av kött med tillsats av protein och/eller vatten: Kommissionen godtog i princip parlamentets ståndpunkt att man för vissa kött- och fiskprodukter som innehåller tillsatt protein och/eller vatten bör ange källan till det tillsatta proteinet och förekomsten av tillsatt vatten på märkningen (ändringarna 207 och 226–228). Parlamentets ändringar rörande märkning av tillsatt protein stämmer överens med kommissionens tolkning av den gällande lagstiftningen.

Kommissionen stödde även andra ändringar, t.ex. **märkning med tillverkningsdatum för djupfrysta produkter** (ändringarna 62, 97, 140 och 141), **undantag för mikroföretag** (ändring 104), **ytterligare anvisningar om användning och förvaring** (ändring 142), **införande av kriterier för frivillig märkning med ”vegetarisk” och ”vegansk”** (ändring 175) och **korvskinn** (ändring 229). Om dessa ändringar tas i beaktande vid andra behandlingen är kommissionen villig att överväga införandet av lämpliga bestämmelser.

3.5. **Ändringar av Europaparlamentet som kommissionen och rådet avvisat och som inte införlivats i rådets ståndpunkt vid första behandlingen**

Läsbarhet: Kommissionen godtog inte parlamentets ståndpunkt beträffande läsbarhet (ändringarna 53, 334 och 111–113) som innebar att kravet på en minsta teckenstorlek ströks och att kriterier för läsbarhet skulle fastställas genom riktlinjer. Beträffande läsbarhet bibehåller rådet i sin ståndpunkt vid första behandlingen ett mätbart kriterium i själva förordningen och bidrar till att förtydliga denna bestämmelse genom att ange hur den minsta teckenstorleken ska mätas. Kommissionen anser att rådets ståndpunkt beträffande kriterierna för en minsta teckenstorlek förbättrar det ursprungliga förslaget och kan godtas.

Förordningens tillämpningsområde: I rådets ståndpunkt vid första behandlingen stöds kommissionens förslag till förordningens tillämpningsområde, dvs. att den ska gälla alla livsmedel som är avsedda för slutkonsumenter, och förordningens övergripande konsumentinriktade mål. Varken kommissionen eller rådet godtog parlamentets ståndpunkt vid första behandlingen att begränsa förordningens tillämpningsområde till färdigförpackade livsmedel (ändringarna 38 och 39) och minska förordningens konsumentinriktning (ändring 66).

Näringsinformation: Många nya bestämmelser i parlamentets ståndpunkt vid första behandlingen som avser vissa aspekter av näringsinformation godtogs inte av kommissionen. Exempel är utvidgningen av den obligatoriska förteckningen över näringsämnen till att omfatta protein, fiber och transfett (ändring 144) och utvidgningen av förteckningen över ytterligare frivilliga näringsämnen (ändring 145), upprepningen av uppgiften om energi i ett särskilt format på förpackningens framsida (ändring 158), som kommissionen ansåg vara upprepning av information, kravet på angivande av grunden för det rekommenderade intaget (ändring 151), som inte ansågs vara nödvändigt, många av de föreslagna undantagen från obligatorisk näringsdeklaration och strykandet av hänvisningen till SI-systemets måttenhet för energi (kJ) (ändringarna 246, 248 och 319). Rådets ståndpunkt vid första behandlingen omfattar inte dessa föreslagna parlamentsändringar.

Alkoholhaltiga drycker: Kommissionen kunde inte godta parlamentets ståndpunkt att undanta alla alkoholhaltiga drycker från kravet på ingrediensförteckning och näringsdeklaration i väntan på kommissionens rapport (ändringarna 145 och 294). I rådets ståndpunkt föreslås en utvidgning av undantagen från kravet på ingrediensförteckning och näringsdeklaration till alkoholhaltiga drycker som konkurrerar med de drycker som undantas enligt kommissionens förslag. Kommissionen kan godta hållningen att behandla konkurrerande produkter på samma sätt. Kommissionen anser dock att ingredienser och näringsammansättning måste anges för drickfärdiga alkoholhaltiga blanddrycker.

Ursprungsmärkning: I rådets förslag om ursprungsmärkning bibehålls principen i kommissionens förslag att om ett livsmedels ursprung anges och den primära ingrediensens ursprungsland inte är den plats där produkten som helhet genomgick den sista väsentliga ändringen, ska även den primära ingrediensens ursprung anges. Parlamentets ståndpunkt var att stryka denna bestämmelse (ändring 172), vilket kommissionen inte kan godta, eftersom bestämmelsens syfte är att förhindra potentiellt vilseledande uppgifter om ursprung.

3.6. Nya bestämmelser som rådet infört

Läsbarhet: Såsom anges ovan behåller rådet i sin text kommissionens förslag om att en minsta teckenstorlek ska anges i förordningen, men inför ett viktigt förtydligande av hur teckenstorleken ska fastställas. Kommissionen anser att rådets ståndpunkt beträffande kriterierna för en minsta teckenstorlek förbättrar det ursprungliga förslaget.

Märkning av ämnen som orsakar allergi eller intolerans: I artikeln om märkning av vissa ämnen som orsakar allergi eller intolerans föreslår rådet i sin ståndpunkt ett förtydligande när det gäller märkning av produkter utan ingrediensförteckning. Detta förtydligande är ändamålsenligt och kan godtas i princip, eftersom förslaget motsvarar de gällande reglerna om märkning av dessa ämnen. Såsom anges ovan vill kommissionen emellertid ändra definitionen av ingrediens.

Nettomängd: Rådet återinför i sin ståndpunkt vid första behandlingen möjligheten för medlemsstaterna att behålla regler om att nettomängden för specifika livsmedel får uttryckas på ett annat sätt än det som föreskrivs i förordningen. Kommissionen kan godta detta förslag, som i avsaknad av detaljerade EU-regler skulle göra det möjligt att behålla de befintliga bestämmelserna om angivande av nettomängd för

specifika livsmedelskategorier, särskilt när produkten kan ha både flytande och fast form.

Märkning av livsmedel som innehåller koffein: Genomförandebestämmelserna i kommissionens direktiv 2002/67/EG av den 18 juli 2002 om märkning av livsmedel som innehåller kinin och livsmedel som innehåller koffein (antaget enligt direktiv 2000/13/EG) omfattar specifika regler för märkning av vissa drycker som innehåller koffein. Rådet föreslår i sin ståndpunkt vid första behandlingen att det i märkningen även ska anges att produkterna inte är lämpliga för gravida kvinnor och små barn. Rådets ståndpunkt vid första behandlingen är att det särskilda märkningskravet bör utvidgas till livsmedel som tillsatts koffein för ett visst näringsmässigt eller fysiologiskt ändamål. Kommissionen godtar principen med uppgifter på märkningen för livsmedel som tillsatts koffein för näringsmässiga eller fysiologiska ändamål, med hänsyn till konsumtionen av sådana produkter hos vissa befolkningsgrupper som omfattas av tillgängliga vetenskapliga rön⁵.

Slutbestämmelser och övergångsperioder (artikel 45 och skäl 54): Parlamentet föreslog i ändring 194 att kommissionens förslag om en övergångsperiod på ytterligare två år för mikroföretag (med färre än 10 anställda) när det gäller kravet på obligatorisk näringsdeklaration skulle utvidgas till att omfatta företag med färre än 100 anställda. Kommissionen godtog inte parlamentets ändring.

När det gäller tillämpningsdag föreslår rådet – i stället för en tillämpning i två steg av bestämmelserna om näringsdeklaration med ytterligare två år för mikroföretag att anpassa sig – att näringsinformation som anges ska uppfylla de nya kraven från och med tre år efter förordningens ikraftträdande. Skyldigheten att lämna näringsinformation skulle dock inte börja gälla förrän fem år efter ikraftträdandet.

Rådets ståndpunkt omfattar en ny bestämmelse om en övergångsperiod för tillämpningen av nya krav. Produkter som släpps ut på marknaden före övergångsperiodens slut skulle få fortsätta att säljas tills lagren är tömda. Rådet föreslår också att tillämpningsdatumet ska vara den 1 april varje kalenderår, utom i nödsituationer. Kommissionen kan godta rådets ståndpunkt beträffande tillämpningen av förordningen och övergångsåtgärderna.

Utövande av delegering och delegering av befogenheter i hela texten: Anpassningen av delegeringen av befogenheter i rådets ståndpunkt stämmer i huvudsak överens med kommissionens uppfattning och är lämplig i förhållande till omfattningen av den föreslagna delegeringen av befogenheter. Det finns vissa skillnader jämfört med kommissionens uppfattning i svaret på parlamentets yttrande, men inom ramen för ordförandeskapets text är delegeringarna lämpliga och kan godtas, med undantag för de föreslagna genomförandebefogenheterna för åtgärder i samband med obligatorisk ursprungsmärkning av kött.

Kommissionen kan också godta följande ändringar som rådet infört:

---

⁵ Yttrande från vetenskapliga kommittén för livsmedel av den 21 januari 1999 om koffein och andra ämnen som används som ingredienser i s.k. energidrycker.

- Möjligheten att förklara att mängden salt i näringsdeklarationen avser naturligt förekommande natrium/salt. Denna frivilliga märkning innebär ett förtydligande.
- Kapitlet om nationella bestämmelser – rådet har ändrat artikel 37 i kommissionens ursprungliga förslag, vilket förtydligar kapitlets tillämpningsområde.
- Bilaga V – nytt krav på märkning med ”upptinat”.
- Bilaga VI del B – skyldighet att ange om härdade oljor eller fetter är helt eller delvis härdade.
- Bilaga IX – strykning av undantaget från bästföredatum för vissa produkter.
- Bilaga XI – ändring av referensmängd för betydande mängd av vitaminer och mineralämnen.
- Den föreslagna förenklingen av bilagan om ordningsföljd för presentation av vitaminer och mineralämnen (bilaga XIII i kommissionens ursprungliga förslag) är godtagbar.

3.7. Väsentliga problem vid antagandet av rådets ståndpunkt vid första behandlingen

Vissa delar i den ståndpunkt som rådet antagit vid första behandlingen avviker från kommissionens förslag. Såsom anges ovan rör de i synnerhet vissa aspekter av näringsdeklaration, ursprungsmärkning, angivande av tillverkarens namn och definitionen av ingrediens.

4. SLUTSATS

Kommissionen anser att vissa delar i rådets ståndpunkt vid första behandlingen avviker från kommissionens förslag. För att låta lagstiftningsprocessen gå vidare motsatte sig kommissionen inte den ståndpunkt som rådet antagit med kvalificerad majoritet, trots vissa betänkligheter.

I den bifogade förklaringen uppgav kommissionen för rådet att den särskilt beklagar rådets beslut att stryka kravet på näringsdeklaration på förpackningens framsida.

BILAGA

Förklaring av kommissionen

I en anda av kompromissberedskap kommer kommissionen inte att motsätta sig ett beslut med kvalificerad majoritet för ordförandeskapets text. Kommissionen har dock vissa betänkligheter eftersom ordförandeskapets text innehåller vissa aspekter som avviker från kommissionens förslag och vissa juridiska aspekter som måste ändras i enlighet med fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Dessutom har rådet inte tagit hänsyn till Europaparlamentets yttrande vid första behandlingen, och följaktligen ingår inte de parlamentsändringar som kommissionen uppgett att den kunde godta i ordförandeskapets text.

Kommissionen beklagar i synnerhet att rådet har valt att stryka kravet på näringsdeklaration på förpackningens framsida. Kommissionen anser att detta minskar den obligatoriska näringsdeklarationens konsumentnytta och är övertygad om de fördelar som märkning på förpackningens framsida skulle ge konsumenterna, genom att de enkelt kan se näringsinformationen när de köper livsmedel.